

Sygn. akt II K 364/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Jan Steraniec

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Sawlewicz-Szydlak

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Anny Szeluga-Skłodowskiej

po rozpoznaniu dnia 25 września 2017 roku na rozprawie sprawy:

K. G. s. M. i W. z domu S., urodz. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 czerwca 2017 roku, o godz. 16.10 przy ul. (...) w W. woj. (...) - (...), udzielił funkcjonariuszowi Komendy Powiatowej Policji w S. st. sierż. K. R. korzyści majątkowej w postaci banknotu o nominale 50 zł, w celu skłonienia go do naruszenia przepisów prawa, polegającego na odstąpieniu od wykonywania czynności służbowych, zmierzających do ukarania go jako sprawcy wykroczenia drogowego dotyczącego niekorzystania z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy,

tj. o czyn z art. 229 § 3 kk w zw. z art. 229 § 1 kk

I. Oskarżonego K. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu określonego w art. 229 § 3 kk i art. 229 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to z mocy tych przepisów opierając wymiar kary z art. 229 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 30,00 (trzydziesty) złotych,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk i art. 72 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat, i zobowiązuje go do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w terminach wskazanych przez kuratora,

III. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek zabezpieczonego w sprawie przedmiotu w postaci banknotu 50,00 zł,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 czerwca 2017 r. godzina 16.20 do dnia 16 czerwca 2017 r. godzina 16.10,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego koszty postępowania i opłatę w kwocie 780,00 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony K. G. jest 33-letnim kawalerem, niekarany, utrzymującym się z prowadzenia działalności gospodarczej.

W dniu 15 czerwca 2017 r. przy ul. (...) w W., K. R. oraz M. G. - funkcjonariusze KPP w S. – dokonywali kontroli prędkości pojazdów. Około godziny 16:10 K. R. zauważył, że oskarżony K. G., kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), nie korzysta pasów bezpieczeństwa, w związku z czym funkcjonariusz dał oskarżonemu sygnał do zatrzymania

pojazdu. Oskarżony zatrzymał samochód. Po chwili do samochodu K. G. podszedł K. R., który wskazał oskarżonemu powód zatrzymania, tj. niezapięte pasy bezpieczeństwa a następnie poprosił K. G. o okazanie prawa jazdy oraz dokumentów pojazdu. Oskarżony podając dokumenty funkcjonariuszowi powiedział, że „wie pan musimy sobie jakoś radzić, może zapomnimy o całej sprawie”. Następnie oskarżony poprosił o zwrot dowodu rejestracyjnego przyczepki a po jego otrzymaniu włożył do tego dokumentu banknot o nominale 50 zł i zwrócił go K. R., uśmiechając się przy tym i mrugając. Na pytanie ze strony policjanta co ma oznaczać jego zachowanie nie odpowiedział. Oskarżony został zatrzymany przez wyżej wymienionych funkcjonariuszy, w momencie zatrzymania twierdził, że jego zachowanie było żartem.

Dowody: zeznania świadków: K. R. z k. 100-101, 2 i 55-56, M. G. z k. 101 i 5; częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. G. z k. 99v-100, 16 i 29, protokół zatrzymania rzeczy z k. 7-9, dane o karalności z k. 39.

Oskarżony K. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W zbieżnych ze sobą wyjaśnieniach składanych przed sądem i w toku postępowania przygotowawczego wskazał, że został niezasadnie zatrzymany do kontroli drogowej przez Policję, bowiem jej przyczyną miały być niezapięte pasy, podczas gdy on miał je zapięte. Oskarżony podał funkcjonariuszowi dokumenty. W tym momencie policjant powiedział do niego, że wręczył mu on korzyść majątkową. K. G. nie wiedział skąd pieniądze wzięły się w dokumentach, nie miał powodu ich wręczać, chciał je odebrać ale policjant nie zgodził się na to. W ocenie oskarżonego, pieniądze te mógł włożyć w dowód automatycznie, te 50 złotych było w dowodzie rejestracyjnym przypadkiem. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że dowód rejestracyjny przyczepki trzyma w portfelu, razem z pieniędzmi. Nie puszczał oka do policjanta, jechał w ciemnych okularach, nie wykonywał żadnych gestów wobec funkcjonariusza Policji, które miałyby cokolwiek sugerować. Nie użył żadnych sformułowań, mających świadczyć o tym, że pieniądze są dla funkcjonariusza. Dowód rejestracyjny przyczepki podał automatycznie, nie wiedział, że są tam pieniądze – vide: wyjaśnienia oskarżonego na k. 99v-100, 16 i 29.

Sąd zważył, co następuje :

Zebrane w sprawie dowody pozwoliły na uznanie oskarżonego K. G. za winnego zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnieniom obwinionego co do przebiegu zdarzenia, zwłaszcza wersji, że nieświadomie wręczył funkcjonariuszowi Policji 50 złotych i nie wykonywał żadnych gestów oraz nie wypowiadał żadnych słów świadczących o tym, że jego zamiarem było wręczenie korzyści majątkowej, Sąd nie dał wiary, oceniając je jako nieszczerze i stanowiące jedynie wyraz przyjętej przez niego linii obrony, wyrażającej się w naginaniu jednych faktów oraz umniejszaniu innych, wyłącznie dla potrzeb prezentowanej przez siebie wersji zdarzenia. Na wiarę zasługiwał tylko ten ich fragment, w których oskarżony wskazał, że został zatrzymany do kontroli drogowej, której przyczyną, podaną przez funkcjonariusza Policji, były niezapięte pasy bezpieczeństwa oraz odnośnie tego, że w przekazanym policjantowi dowodzie rejestracyjnym przyczepki znajdował się banknot o nominale 50 zł.

Wyjaśnieniom obwinionego przeczą przede wszystkim jednoznaczne, spójne i logiczne zeznania składane w toku rozprawy oraz w postępowaniu przygotowawczym przez funkcjonariusza policji K. R. (k. 100-101, 2 i 55-56), osoby obcej, wykonującej czynności służbowe, niezainteresowanej w bezpodstawnym pomawianiu oskarżonego. Z zeznań tych wynika, że wyżej wymieniony zatrzymał oskarżonego do kontroli drogowej w związku tym, że nie miał on zapiętych pasów bezpieczeństwa. W momencie gdy prosił oskarżonego o dokumenty, K. G. zaczął się spoufalać, starał się poprzez słowa i gesty doprowadzić do odstąpienia do kontroli, użył słów „wie pan musimy sobie jakoś radzić, może zapomnimy o całej sprawie”, poprosił o zwrot dowodu rejestracyjnego, bo ma ich kilka. K. R. wskazał, że po oddaniu dowodu rejestracyjnego widział, jak oskarżony wkłada do tego dokumentu banknot o nominalne 50 zł. Następnie, oskarżony mrugnął znacząco, uśmiechnął się i przekazał mu dowód rejestracyjny wraz z banknotem. K. G. nie potrafił wyjaśnić swojego zachowania, poinformowany o zatrzymaniu w związku z wręczaniem korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną, starał się by zachowanie to zostało potraktowane jako żart. Zeznania wyżej wymienionego świadka wskazują na intencjonalne działanie oskarżonego, który poprzez słowa i gesty starał się doprowadzić do odstąpienia od kontroli drogowej a następnie w tym samym celu włożył do dowodu rejestracyjnego banknot o nominale 50 zł i przekazał ten dokument wraz z pieniędzmi funkcjonariuszowi, zachowując się przy tym

w sposób, który w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego wskazuje na zamiar skłonienia funkcjonariusza do przyjęcia tych pieniędzy i odstąpienia od czynności.

Prawdziwość relacji w/wym. świadka potwierdzają zeznania funkcjonariusza policji pełniącego służbę wspólnie z K. R., świadka M. G. (k. 101, 5) Świadek ten wskazał, że w trakcie kontroli drogowej oskarżonego podszedł do niego K. R. i powiedział mu, że K. G. włożył do dowodu rejestracyjnego banknotu o nominale 50 złotych i powiedział, że to dla niego (tj. dla K. R.). W ocenie tego świadka zachowanie oskarżonego wskazywało ewidentnie na usiłowanie wręczenia korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od kontroli drogowej. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, albowiem były logiczne i rzeczowe.

Wobec powyższego, tłumaczenia oskarżonego K. G. sprowadzające się do stwierdzenia, że banknot o nominalne 50 złotych przypadkowo znalazł się w dowodzie rejestracyjnym przekazanym funkcjonariuszowi policji prowadzącemu kontrolę drogową, nie wytrzymują krytycznego odniesienia, zważywszy na gesty i słowa oskarżonego, jakie miały miejsce podczas przeprowadzanej kontroli drogowej.

Przedstawiona ocena materiału dowodowego i wnioski z niej wynikające pozwoliły na powzięcie jednoznacznych ustaleń faktycznych w omawianym zakresie.

W tym stanie rzeczy, wina oskarżonego K. G., co do popełnienia zarzuczonego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony dopuścił się czynu polegającego na wręczeniu korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie przez policjanta od wykonania prawem przewidzianej czynności wystawienia mandatu i nałożenia punktów karnych za popełnione przez niego wykroczenie drogowe, co wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 229 § 3 k.k.

Każde udzielenie korzyści majątkowej funkcjonariuszowi publicznemu, tym bardziej w celu odstąpienia przez niego od wykonania prawem przewidzianej czynności prawnej, w swej istocie skutkuje, iż taki czyn charakteryzuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, co też miało miejsce w odniesieniu do ustalonego zachowania oskarżonego K. G..

Oskarżony K. G. dotychczas nie dopuszczał się naruszeń porządku prawnego (vide – informacja K. na k. 39). Stwierdzone i ustalone w niniejszej sprawie naruszenie przez niego porządku prawnego, należy traktować, jako jednostkowe zdarzenie w jego życiu. W efekcie, skutkowało to orzeczeniem wobec niego kary pozbawienia wolności w najniższym ustawowym zagrożeniu w połączeniu z karą grzywny współmiernej.

Niezależnie od orzeczenia wspomnianych kar, należy stwierdzić, iż wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza jego resocjalizacji w warunkach wolnościowych w najkrótszym przewidzianym ustawowo terminie, albowiem pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności zasadnie należy przypuszczać, iż w świetle podniesionych okoliczności, dalszych naruszeń porządku prawnego nie dopuści się, wobec czego dla osiągnięcia wobec niego celu wychowawczego wystarczającym jest poddanie go próbie z jednoczesnym zobowiązaniem oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby.

Wobec tego, że zabezpieczony w sprawie banknot o nominale 50 złotych służył do popełnienia stwierdzonego przestępstwa, należało orzec jego przepadek.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w okresie od dnia 15 czerwca 2017 r. godzina 16.20 do dnia 16 czerwca 2017 r. godzina 16.10. Z uwagi na stosunkowo dobrą sytuację materialną oskarżonego, który uzyskuje dochody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, Sąd obciążył go kosztami sądowymi.